

PHDR. LADISLAV KOŠČ, CSC. – SEDEMDESIATROČNÝ

Medzi neúprosne a nepodplatiteľné činitele patrí čas, ktorý pravidelne a každému rovnako pripočítava prežité sekundy a roky. Napriek tejto nepopierateľnej skutočnosti sa však zdá, že to neplatí pre každého. U niektorých jednotlivcov akoby sa čas zastavil. Myslím si, že to platí aj o osobe PhDr. Ladislava Košča, CSc. Hoci podľa krstného listu je dátum jeho narodenia 24. marec 1924, rady pracovníkov VÚDPaP opustil roku 1989 ako 65-ročný a odišiel do dôchodku, jeho aktivita, záujem o psychologické dianie a životný optimizmus zostávajú stále rovnaké. Aj po odchode do dôchodku ho pravidelne stretávame na rôznych odborných podujatiach, aktívne angažovaného, ešte stále publikačne činného, v dobrej telesnej i duševnej kondícii, tak ako sme ho poznali pred rokmi.

Dr. L. Košč sa narodil a vyrastal v Levoči. Jeho angažovanosť sa prejavila už za študentských čias na gymnáziu, kde nielen vynikal v matematike, ale predovšetkým sa venoval hudbe. Hral, dirigoval, komponoval, ba zostavil aj školský orchester a organizoval kultúrny život na škole a to všetko aj za okolností, keď ho zdravotná vada na dlhší čas vytrhla z prostredia rodiny a školy.

Po maturite r. 1945 študoval najprv rok na Karlovej univerzite v Prahe, potom pokračoval v štúdiu na Bratislavskej univerzite a štúdium ukončil doktorátom r. 1951. Už ako študent psychológie sa začal oboznamovať s psychologickou praxou v Ústave pre sociálny výskum mládeže v Bratislave (1949) a v rokoch 1951 až 1953 viedol Sociodiagnostický ústav v Žiline. Od roku 1954 do r. 1964 pôsobil ako klinický psychológ na Psychiatrickom oddelení KÚNZ Žilina v Bytčici.

Takáto praktická príprava bola veľmi dobrým základom pre výskumnú prácu, ktorá tvorila ďalšiu, najzávažnejšiu etapu jeho pracovného života. V septembri 1964, niekoľko mesiacov po vzniku Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie nastúpil na toto pracovisko a zotrval v ňom až do odchodu do dôchodku.

Nástup na VÚDPaP nebol pre neho ľahkým rozhodnutím, lebo bol spojený s neustálym ces-

tovaním, dočasným odtrhnutím sa od rodiny a všetkými nepríjemnosťami dočasného ubytovania po mnohé roky, kým sa im podarilo získať byt v Bratislave. Tento cestovateľský návyk u dr. L. Košča pretrval aj neskôr a možno bol jedným z činiteľov jeho ochoty pomôcť pri budovaní katedry a pri prvých krokoch vyučovania psychológie na Fakulte P. J. Šafárika v Košiciach, kam pravidelne cestoval prednášať patopsychológiu a metodológiu študentom psychológie.

Intenzívna výskumná činnosť dr. Košča sa odrazila aj v bohatej publikačnej aktivite, v ktorej patril k najplodnejším členom nášho ústavu. Napísal nielen množstvo časopiseckých štúdií a populárno-vedeckých článkov, ale tiež rad monografií. Osobitnú pozornosť si zasluhujú jeho metodologické štúdie a štandardizácia či tvorba psychodiagnostických pomôcok. Medzi nimi by som spomenul aspoň štandardizáciu skúšky Kohsovej kocky či niekoľko variantov testu na zisťovanie matematických schopností – Kalkulia I až III.

Okrem už spomínanej výskumnej a pedagogickej činnosti je potrebné uviesť aj jeho odbornosť a spoločenskú angažovanosť ako člena výboru Slovenskej psychologickéj spoločnosti, školiteľa aspirantov a v neposlednom rade aj dlhoročného člena redakčnej rady nášho časopisu. Do časopisu nielen prispieval svojimi článkami, ale bol prísny (obávaný, ale objektívnym) posudzovateľom, pomáhal cennými radami udržiavať a zvyšovať odbornú úroveň časopisu. Svoju odbornú angažovanosť a vitalitu Dr. L. Košč dokumentuje aj tým, že sa doposiaľ s jeho menom stretávame v publikovaných príspevkoch v našom časopise.

A tak v súčasnosti môžeme trochu závidieť činorodosť a aktivitu dr. Košča, ktorá sa ho drží aj v období, kedy by už mohol odpočívať a želáme mu, aby mu vydržala čo najdlhšie a aby ešte mnoho rokov v dobrom zdraví prežil v kruhu svojej rodiny, známych a tých čo ho majú radi.

Karol Adamovič